

Pallborðsfundurinn um Barnaansing

Barnavinirnir í Havnar Býráð og Landsstýrinum.

Á sum það er deiligt að kunna seta seg niður eina litla lotu fyrrpartin, tá alt hatta tú veit er frá hondini: keypa inn, vaska, rudda, vaska... hafa sent börnini í skúla, og at vita það at tey eru í tryggum hondum aftaná skúlatíð — tú veit, ongastaðni er það so trygt hjá börnum sum í SMS — eg havi eitt barn undir skúlaaldri og það er beint nú farið oman í SMS — har hava tey jú alt, sum kann gleða tá viðkvæmu barnalundina.

Það er bara deiligt, at so kann vera — jú börnini hava það sanniliga gott her í Tórshavn... Eg havi búið her í Havni alla mína tíð — men eg haldi sjálv, at börnini hava ongantið havt það betri enn það sama. Á það er vælsignað at sita við einum kaffimunni og fáa sær ein pinkulitlan afturvíð ein vanligan fyrrpart... og síðan fara tankarnir á flog...

Nú havi eg ikki havt það stóra behovið at latið meg lokka til pallborðsfundir í Norðurlandahúsinum t.d. viðvíkjandi barnaansing, friðargongu ella luttaka á

1. mai-dagshaldinum. Nei, það er mær sera fjart... Nei eg passi mitt heim, MANN og børn.æ

Eg elski tá maður min fer súkkulitúr til Velbastaðar ella til Hvítanesar. — Passa HANSARA børn og gera matin kláran til HANN... tá hann móður og troyttur kemur aftur at húsum.

Hann fer alt fyri eitt undir brúsuna, tá eri eg, sum altíð, klár at viðgera hansara eyma og dýrabæra kropp... .

Á eg fái mær eitt pinkulitið sindur afturat... og so má eg lesa Dimmu... það er tað einasta, eg lesi... Nei seta dogverðan útá fyrst...

20 minuttir seinni So for søran, nú mundu pylsurnar hjá Pól kókað yvir... eg eri nú so uppøst. Havi akkurát lisið tvey lesarabrev í Dimmu 4. júní 1985. Pallborðsfundurinn í Norðurlandahúsinum um barnaansing...

Hesi ið skrivað hava hetta, burdu skammað seg. Maður min hevur fleiri ferðir verið í útlond-

um, og hevur fortalt mær okkurt um nakað sum eitur reyðsokkar, og fortaldi fyri mær, at það eru kvinnur, ið hata menn, tosa um javnrætt — eg veit sleit ikki, hvat orðið javnrættur betýður. Eg veit bara, at eg passi meg og börnini hjá HONUM. HANN sigur bara hvat eg skal gera, hugsa og trúgva, annars blandar HANN seg ikki í mitt lív... Nei eg skilji als ikki alt hetta hövastakið um at tað mangla voggustovur/barnagarðar í Havni.

Ja enn tá siga tey, at vit mangla fritíðarheim. Á sum tað altíð er stuttligt atkoma í SMS — ein herskari av børnum í øllum aldri — eitt satt »Himmiriki«. Har eru øll góð við börnini, ið koma har — tey »fáa« alt gott, ja so nógv sum tey vilja hava og orka at eta og fáa alt tað við sær, ið tey tíma og orka at bera til hús. Jú har er gott at vera hjá havnarbørnum...

Havi lisið — ella var tað maður min, ið las fyri mær í einum donskum vikublaði aftaná, at hann hevði fingið sín vilja, at tað

besta fyri barnið er, at tey liva í einum miljø, ið er »gevandis«. Sostatt kann eg ikki hugsa mær annað enn tað rættasta staðið fyri øll børn í Havni í øllum aldrum er SMS.

Hetta varð nakað fløkt, eg dugi so illa at skriva tá maður min ikki er heima... Eg havi kent núv. borgmeistara... ein fittur, deiligur, herligur maður. Hann ger alt fyri at Havni skal skina. Ja, nú skínur Havnin sanniliga eins og ein gullmína. Nú havi vit fingið alt, nú skínur Havnin — ein geislandi gullmína — nú haldi eg at vit øll megja vera tilfreds... og min herligi borgmeisteri...

Poul tosar um gratis-princippið. Góði Poul tú ert fantastur. Allastaðni, har børn koma ella eru saman, har fáa tey pylsur. Børn elska pylsur — eta pylsur í milliðarvís... næstan »gratis«. Eg haldi, at Poul er okkara størsti barnavinur. Tað sum eg elski við Poul er hetta, at hann vil hava, at býur okkara skal siggja penur út — ríva alt tað gamla niður og byggja nakað vakurt upp aftur istaðin. Sjálvandi haldi eg, at tað megja vera tey, sum eiga allar pengarnar, ið gera hetta: t.d. Sparikassin... Poul tú elskar tað koldu materíuna — tú ert deiligur Poul...

Í lesarabrevinum verður sett niður á landsstýrismannin N.P.D. Hetta er ikki vakurt gjørt.

Niels Pauli er prestur, og hevur jú tað í sær at kenna sálina í hvørjum mannabarni — kanska kennir hann ikki heilan so nógv, men heilin er jú so fløktur — er tað ikki sannheit Poul og Niels?

Nei sum mær eisini dámar væl Niels Paula — altíð so væl friseraður, og eg elski tað kalda yvirbragðið við honum. Hann líkist næstan HONUM hjá mær. Min hevur bara skegg — men tað hevur Niels P. ikki sjónligt... Á Poul, allar mammur í Havni elska teg, tú ert altíð so smilandi — á tú kemur til mín í dreyum. Tú elskar øll havnarbørn og okkum mammur. Tú ert ein sonn støtta fyri okkum — á elskaði Poul...

Niels Pauli tú ert ikki minni fittur. Eg sigi tað bart út. Eg havi altíð elskað Atla — okkara løgmann — ein barnavinur, tað er als ikki tí hann bara tosar um tosk, hýsu, svartkjaft, gulllaks, oju, kvotur, veitslur... diggi... diggi... tað finansiella ella hvat tað nú eitur... Atli hevur ein stóran heila. —

Atli — eins og allir aðrir har úti í Nesinum — hava altíð dugað væl at seta í sessir teir, ið teir vita, hava ein STORAN HEILA. Soleiðis eisini her: 5 stórir heilar og so ein litlan heila, hetta segði prestur, og hann lýgur ikki. Men hóast Atli hevur gjørt hetta, at seta ein

litlan heila at stýra pengunum í landinum, so trúgvi eg, at hann veit hvat hann ger — tað vita vit av royndum, at mannfólk altíð gera.

Eg stóli blint uppá mannfólk, eg vil berjast fyri teirra rættindum, og vil altíð prógva, at alt, sum mannfólk ið sigur, er rætt og satt, teir vita best.

Góði kerri Atli, Poul, Niels Pauli, lat ikki hesar reyðsokkarnar í Dimmu 4. júní 1985 oyðileggja tað, ið tit hava sett tykkum fyri at fáa útið: geva börnum pylsur, góðgæti og eina deiliga, ótrygga og av tykkum høgt elskaðu mannfólkom profittlokkandi framtíð.

Eg elski mannfólk, ið elska og undirtrykja konuna samstundis. Eg elski Atla, Poul, Niels Paula og allar av teirra slag. Leingi livi hesir triggir barnavinirnir...

Góði Poul og Niels Pauli, tit megja als ikki svara hesum lesarabrevinum aftur, ið stóðu í Dimmu 4. júní 1985. Lesarabrevini svarta tykkum út, men eg sá tykkum í sjónvarpinum, tit sóu so nossligir út. Á eg fekk slíkan hug á tykkum.

— Á endiliga... nú eru pylsurnar hjá Poul kókaðar... og smakka við betur enn á pakknum stendur — men ongin hjá okkum dámar at sluka alt rátt, ið Poul gevur frá sær.

Ein tilfreds heimgangandi húsmamma í Havni

Borgarstjórin hevur fylgt illa við

Herfyri hevði undirritaði, saman við Leivi Johannesen og Heðini Mortensen býráðslimum, lesarabrev, har vit vistu á, at býráðsformaðurin í brævi til F.s.F. endurgevur, tað býráðið samtykti, skeivt.

Saman við lesarabrevinum lögdu vit prógv. Nevniliga býráðssamtyktina og brævið, sum Poul Michelsen sendi F.S.F.

Tískil skuldi ikki verið neyðugt við fleiri orðum hesum viðvíkjandi. Men eftir at hava lisið jánkassligu undanfærslurnar hjá Poul Michelsen í Sosialinum hósadagin, er kanska neyðugt við litlari viðmerking.

Býráðsformaðurin hevur ein ógvuliga áhuga verðan máta at prógva sín sannleika uppá.

Vit vistu til tað, sum varð samtykt á býráðsfundi, men býráðsformaðurin visti til tað, sum ikki var samtykt. Her er ein ávisur munur.

Poul Michelsen eigur at vita, at hóast ein er borgarstjóri, eru ávisar reglur at fylgja, m.a. sær at endurgeva beint.

Tað gjørði hann ikki, og tí mátti hann taka við eini rættleiðing.

Eingin jagstrar nakað fótbóltsfelag

Poul Michelsen endar bræv sitt »nokk so flott« við at m.a. undirritaði átti at nýtt býráðssessin til okkurt annað enn at jagstra fótbóltsfelagini.

Um hetta er niðurstøðan, sum borgarstjórin hevur gjørt sær av býráðsarbeiðinum hetta fyrsta hálfárið í hesum valskeiðinum, er sanniliga upp á tíðina at taka orð borgarstjórans við størsta fyrivarni.

Ílla hevur býráðsformaðurin fylgt við nevndararbeiðinum, hóast hann

hevur »hingið uppi yvir« okkum á nærum hvørjum fundi, í m.a. Mentamála- og Stadionnevndini, har flestu ítróttarmál verða viðgjørð.

Hevði Poul Michelsen ikki verið so sjálvupptikin, hevði hann havt lagt til merkis, hvørja stóðu teir ymisku nevndarlimirnir hava tikið. So hevði hann eisini vítað, at hvør einasta umsókn sum stuðul frá ítróttarfeløgum er jattað av fullsamdari nevnd. Er tað nakað, sum býráðslimir eru fullsamdir um, so er tað at veita ítróttarfeløgum allan tann stuðul, sum á nakan hátt kann latast frá býráðnum.

Tórfinn Smith

Í so góð sjálvmýnd

Góði Levi, so góða mynd av sær sjálvum sum hasa í Dagblaðnum herfyri, man eingin áður, kanska bert hasin Óli, hava gjørt av sær sjálvum. Men ikki slúka vit hasum.

Eitt gamalt orð sigur, at størsta forakt er ikki at svara aftur, men tá tú fert at skriva um samvitsku og annað mangt, ið bert hampafólk skuldu tosað

við um, tá málatalast at. Mini ráð til tín skulu vera: Tak ikki ov djúpt í egnan barm, tí so verður grumsut við lit.

Hvørt dýr heldur seg til sín líka, plagdi omman at siga. Hetta skilir tú heldur ikki. Heldur ikki skilir tú, at fúla húskalla-tíðin er farin, og at tú ikki longur kann gerast fólkafloksbóndi av tí gamla

slagnum.

Skalt tú endiliga tala við um teir betri lutirnar, byrja so við uppbyggjandi lesnaði sum Halgubók. Tak sálma- ella songbók í hond og royn onkuntíð at vera við teimum, som koma í Guds hús. Tá stani man fara at hjálpa.

Emil

Skula hava góðkenning

Bátar og skip, sum verða brúkt til útfærslu og ferðafólkaflutning yvirhøvur, skula vera góðkend til slíka sigling, minnir Skipaæftirlitið á í kunngerð í Dimmu hósadagin.

Um summarið verður ofta skipað fyri fiskitúrnum og øðrum útfærðum við útlendingum og ferðingum. Tey fer, sum verða brúkt til hesar ferðir,

skula lúka vissar treytir, aðrenn tey bliva góðkend. Talan er um til dømis bjargingarútgærd, útgærd til at slökkja eld og tolettviðurskipti. Í góðkenningini er eisini viðmerkt, hvussu nógv fólk, viðkomandi far hevur loyvi at hava innanborða.

ÚTSTOYT
Esmar Simonsen
3813 Fuglafjørður